Predavanje 07 – Funkcije

Funkcije

Funkcije kot smo jih spoznali do sedaj so ukazi, ki izvršijo neko določeno nalogo. V R-ju obstajajo mnogi paketi, kot sta na primer *openxlsx* in *ggplot2*, ki razširijo delovanje R-ja z dodajanjem novih funkcij. V R-ju si lahko napišemo tudi svoje funkcije in si s tem olajšamo delo.

Definicija funkcije

Za definicijo funkcije potrebujemo:

- 1) Ime funkcije: Ime s katerim bomo klicali funkcijo.
- 2) Vhod: Katere vhodne parametre sprejme funkcija za svoje izvajanje.
- 3) Izhod: Kaj nam funkcija na koncu izvajanja vrne.
- 4) Jedro funkcije: Blok ukazov, ki se izvedejo, s katerimi izdelamo izhod funkcije.

Vhod je lahko tudi prazen. Primer je funkcija getwd(), ki le izpiše trenutni direktorij na konzolo. Izhod je tudi lahko prazen oz. vrne vrednost **NULL**. Izhod vedno vrne samo eno vrednost, oziroma vektor, seznam,...

Funkcijo v R-ju definiramo s privzeto besedo function na naslednji način:

```
imeFunkcije <- function (<parametri>) {
    #Blok kode, ki naj se izvede
    return()
}
```

Napišimo svojo prvo funkcijo, ki vrne niz "I love R!". Funkcijo moramo najprej pognati, kot ostale ukaze in jo nato lahko uporabljamo enako, kot že vrgajene funkcije.

```
mnenje <- function () {
  return("I love R!")
}</pre>
```

Poženimo funkcijo:

```
mnenje()
## [1] "I love R!"

Izhod funkcije lahko shranimo kot spremenljivko.
izhod <- mnenje()
izhod
## [1] "I love R!"</pre>
```

Dodajanje vhodnih parametrov

V prejšnjem primeru funkcija hello() nima vhodnih parametrov. Napišimo sedaj funkcijo, bmi(), ki ima dva vhodna parametra in sicer višino v m in težo v kg. Na izhodu pa nam vrne indeks telesne teže.

```
bmi <- function (visina, teza) {
  return(teza / (visina / 100) ^ 2)
}</pre>
```

Testirajmo funkcijo:

```
bmi(170, 70)
```

```
## [1] 24.22145
```

Izhod funkcije lahko shranimo v spremenljivko:

```
bmi_rezultat <- bmi(170, 70)
bmi_rezultat</pre>
```

```
## [1] 24.22145
```

Poglejmo si delovanje še na podatkih iz drugega predavanja:

```
df <- read.table("./data_raw/osebe.csv", header = TRUE, sep=",", quote = "\"", dec = '.')
df</pre>
```

```
##
      spol visina teza
                          imena
## 1
         f
               179
                      75
                          Micka
## 2
               185
                          Marko
                      89
         m
## 3
         m
               183
                      70 Gregor
## 4
               172
                      80
                          Tomaz
         m
## 5
         f
               174
                      58
                             Ana
## 6
               185
                          Peter
         m \\
                      86
## 7
         f
               193
                      73
                          Mojca
         f
               169
## 8
                      63
                          Katja
               173
## 9
         m
                      72
                           Anze
               168
## 10
          f
                      70
                           Alja
```

Ali funkcija deluje na stolpcih? Testirajmo:

```
bmi(df$visina, df$teza)
```

```
## [1] 23.40751 26.00438 20.90239 27.04164 19.15709 25.12783 19.59784 22.05805
## [9] 24.05693 24.80159
```

Funkcija deluje na vseh podatkovnih tipih, za katere R lahko izračuna jedro funkcije.

V našem primeru bi klic bmi(df\$visina, df\$spol) vrnil napako:

```
bmi(df$visina, df$spol)
```

```
## Error in teza/(visina/100)^2: non-numeric argument to binary operator
```

V stolpcu spol niso številke. R ne zna deliti takih vektorjev.

Preverjanje pravilnosti vhoda

Vsaka funkcija predpostavlja, da na vhod dobi točno določen tip podatkov. V primeru, da želimo svojo kodo deliti z drugimi programerji, oziroma če želimo preprečiti tudi nadalnje napake v svojih skriptah, je priporočljivo preveriti vrednosti in tip vhoda.

Napišimo sedaj funkcijo, hipotenuza(), ki ima dva vhodna parametra; dolžini katet pravokotnega trikotnika. Na izhodu pa nam vrne dolžino hipotenuze $c = \sqrt{a^2 + b^2}$.

```
hipotenuza <- function (a, b) {
  c \leftarrow sqrt(a * a + b * b)
  return(c)
}
Testirajmo funkcijo:
hipotenuza(1, 1)
## [1] 1.414214
hipotenuza(3, 7)
## [1] 7.615773
hipotenuza(-3, 2) #Vrne odgovor, čeprav je nesmiselen vhod
## [1] 3.605551
hipotenuza("a", "b") #Vrne napako, ker je tip vhoda napačen
## Error in a * a: non-numeric argument to binary operator
Če pišemo funkcijo le za lastno uporabo predpostavimo, da bomo pazili, kaj podamo na vhod.
Napišimo sedaj še funkcijo kateta(), ki sprejme eno dolžino katete in dolžino hipotenuze ter vrne dolžino
druge katete. Dolžino manjkajoče katete izračunamo kotb=\sqrt{c^2-a^2}.
kateta <- function (a, c) {</pre>
  b \leftarrow sqrt(c * c - a * a)
  return(b)
Testirajmo funkcijo:
kateta(1, sqrt(2))
## [1] 1
kateta(3, 7)
## [1] 6.324555
kateta(7, 3) #Vrne opozorilo, da funkcija ne zna narediti izračuna
## Warning in sqrt(c * c - a * a): NaNs produced
## [1] NaN
kateta(-1, 2) #Vrne odgovor, čeprav je nesmiselen vhod
## [1] 1.732051
kateta("a", "b") #Vrne napako, ker je tip vhoda napačen
```

Error in c * c: non-numeric argument to binary operator

V primeru kateta (7, 3) dobimo le opozorilo, čeprav je izračun vrednost **NaN** (Not A Number). S to oznako so v R-ju definirane neizračunljive vrednosti, kot na primer 0/0.

Poskusimo našo funkcijo razširiti in popraviti, tako da bo zaznala take vrste težav. V prvem primeru smo funkciji kot vhod podali kateto, ki je daljša od hipotenuze, kar ni smiselno. V tem primeru lahko predpostavimo, da je prvi parameter hipotenuza in opravimo izračun.

```
kateta <- function (a, c) {
  if (c > a) {
    b <- sqrt(c * c - a * a)
}else{
    warning("Kateta je daljša od hipotenuze. Zamenjam vrednosti.")
    b <- sqrt(a * a - c * c)
}
  return(b)
}
kateta(1, sqrt(2))
## [1] 1</pre>
```

```
kateta(3, 7)
```

[1] 6.324555

```
kateta(7, 3) #Vrne pravilo vrednost in opozorilo
```

Warning in kateta(7, 3): Kateta je daljša od hipotenuze. Zamenjam vrednosti.

[1] 6.324555

V zadnjem primeru nam funkcija vrne pravilni izračun, hkrati pa si še izpišemo opozorilo s funkcijo warning(). Funkcija warning() nam opozorila izpiše na koncu izvajanja funkcije, lahko pa si jih ogledamo tudi, če v konzolo napišemo warning().

Dodajmo še preverjanje negativnih vrednosti. V tem primeru, bi želeli, da se funkcija zaustavi in nam vrne napako. To lahko naredimo z ukazom stop(), ki zaustavi funkcijo in nam vrne željeno sporočilo napake.

```
kateta <- function (a, c) {
  if (a <= 0 | c <= 0) {
    stop("Negativne vrednosti stranic!")
  }
  if (c > a) {
    b <- sqrt(c * c - a * a)
  }else{
    warning("Kateta je daljša od hipotenuze. Menjam vrednosti.")
    b <- sqrt(a * a - c * c)
  }
  return(b)
}</pre>
```

Testirajmo:

```
kateta(1, sqrt(2))

## [1] 1
kateta(3, 7)

## [1] 6.324555
kateta(7, 3) #Vrne pravilno vrednost in opozorilo

## Warning in kateta(7, 3): Kateta je daljša od hipotenuze. Menjam vrednosti.
## [1] 6.324555
```

```
kateta(-1, 2) #Vrne napako skupaj z našim opisom napake
```

Error in kateta(-1, 2): Negativne vrednosti stranic!

V zadnjem primeru nam R vrne napako, ki smo jo sami definirali in pripadajoči opis. Tako lažje odkrijemo, kaj je izvor napake, če se nam to pripeti v prihodnosti.

Nekatere napake R zazna že sam, tako nam klic kateta("a", "b") že sam vrne napako, lahko pa ga poskušamo zaznati tudi sami. Za to lahko uporabimo funkcijo is.numeric().

```
kateta <- function (a, c) {
   if (!(is.numeric(a) & is.numeric(c))) {
      stop("Na vhodu morajo biti številke.")
   }
   if (a <= 0 | c <= 0) {
      stop("Negativne vrednosti stranic!")
   }
   if (c > a) {
      b <- sqrt(c * c - a * a)
   }else{
      warning("Kateta je daljša od hipotenuze. Menjam vrednosti.")
      b <- sqrt(a * a - c * c)
   }
   return(b)
}</pre>
```

Testirajmo:

```
kateta(1, sqrt(2))
## [1] 1
kateta(3, 7)
## [1] 6.324555
kateta(7, 3) #Vrne pravilno vrednost in opozorilo
## Warning in kateta(7, 3): Kateta je daljša od hipotenuze. Menjam vrednosti.
## [1] 6.324555
kateta(-1, 2) #Vrne napako skupaj z našim opisom napake
## Error in kateta(-1, 2): Negativne vrednosti stranic!
kateta("a", "b") #Vrne napako, ker je tip vhoda napačen
```

Error in kateta("a", "b"): Na vhodu morajo biti številke.

Obstaja še ena možnost za napako in sicer, če pozabimo podati vhodne parametre. V tem primeru, dobimo napako, ki nam sporoči, da ta parameter manjka.

```
kateta(1)
```

Error in kateta(1): argument "c" is missing, with no default

Če želimo, našo funkcijo klicati tudi z manj parametri, lahko dodamo privzete vrednosti tem parametrom. Pazimo, da so vsi obvezni parametri definirani na začetku. Edina sprememba sedaj je v glavi funkcije function (a = 1, c = 2).

```
kateta <- function (a = 1, c = 2) {
  if (!(is.numeric(a) & is.numeric(c))) {
    stop("Na vhodu morajo biti številke.")
  if (a <= 0 | c <= 0) {
    stop("Negativne vrednosti stranic!")
  if (c > a) {
    b <- sqrt(c * c - a * a)
  }else{
    warning("Kateta je daljša od hipotenuze. Menjam vrednosti.")
    b <- sqrt(a * a - c * c)
  }
  return(b)
kateta(0.5) #izračun za klica kateta(0.5, 2)
## [1] 1.936492
kateta() #izračun za klica kateta(0.5, 1)
## [1] 1.732051
```

Vračanje vrednosti funkcije

Funkcija lahko vrača vrednosti kjerkoli znotraj funkcije. Po klicu ukaza return() se izvajanje funkcije takoj zaključi. To lahko uporabimo za implementacijo svoje funkcije, shrani naše podatke v *csv* ali *xlsx* obliki. V funkciji bomo uporabili tudi ukaz paste(), ki združi vse parametre v en niz in med njih vrine znak podan s parametrom sep. Primer:

```
paste("A", "B", sep = "-")
## [1] "A-B"
paste("A", 2, 3, sep = ".")
## [1] "A.2.3"
Napišimo sedaj željeno funkcijo:
shraniPodatke <- function (podatki, datoteka, koncnica = "csv") {</pre>
  library(openxlsx)
  wd <- getwd() # prebermo delovni direktorij
  ime <- paste(wd, datoteka, sep = "/")</pre>
  celotno_ime <- paste(ime, koncnica, sep = ".")</pre>
  print(celotno_ime)
  if (koncnica == "csv") {
    write.table(podatki, file = celotno_ime, dec = ".", sep = ",", row.names = FALSE, col.names = TRUE)
    return()
  }
  if (koncnica == "xlsx") {
    write.xlsx(podatki, celotno_ime)
    return()
  warning ("Datoteka ni shranjena. Neznana končnica.")
```

```
return()
}
datoteka <- "osebe"
shraniPodatke(df, datoteka)

## [1] "/home/jana/git/R-za-neprogramerje/Predavanje_07/osebe.csv"

## NULL
shraniPodatke(df, datoteka, koncnica = "xlsx")

## [1] "/home/jana/git/R-za-neprogramerje/Predavanje_07/osebe.xlsx"

## NULL</pre>
```

Območje spremenljivk

V prejšnjih funkcijah smo uporabljali spremenljivke a, b in c. Te spremenljivke so dostopne samo znotraj funkcije in enaka imena spremenljivk lahko uporabljamo zunaj funkcije. Prikažimo na preprostem primeru, ki uporablja dve spremenljivki x in y.

```
podvoji <- function (x) {</pre>
  print(x)
  print(y)
  y < -x * 2
  print(x)
  print(y)
  return (y)
}
x < -7
y <- 8
print("Pred klicem")
## [1] "Pred klicem"
print(x)
## [1] 7
print(y)
## [1] 8
print("Med klicem")
## [1] "Med klicem"
x <- podvoji(x)
## [1] 7
## [1] 8
## [1] 7
## [1] 14
print("Po klicu")
## [1] "Po klicu"
```

```
print(x)
## [1] 14
print(y)
```

[1] 8

Pred klicem funkcije vidimo, da sta vrednosti x = 7 in y = 8, kar je pričakovano. Takoj znotraj funkcije **podvoji** sta vrednosti še vedno enaki x = 7 in y = 8. Znotraj funkcije je vredost y dosegljiva, čeprav je nismo podali kot vhod. Funkcija lahko dostopa tudi do vseh spremenljivk, ki so nastale v workspacu, ki je to funkcijo klical. Čeprav to deluje, se odsvetuje uporaba teh spremenljivk, ker je koda v takem primeru zelo nerazumljiva.

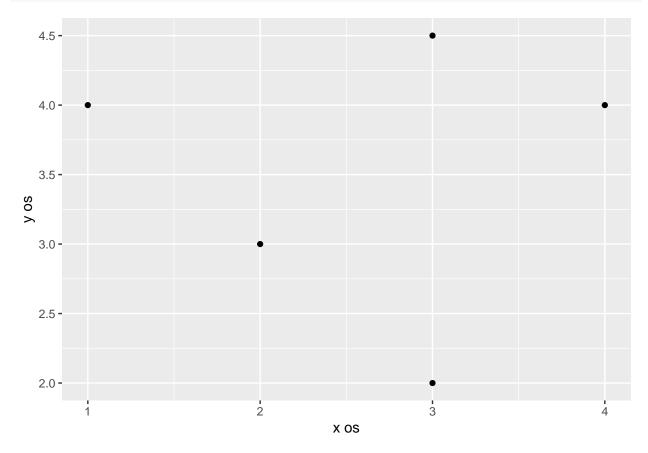
Pri drugem izpisu znotraj funkcije se je vrednost y spremenila na 14. Po klicu funckije (v workspace-u) pa spet velja y = 8. To je zato, ker ima vsaka funkcija svoje delovno območje in naredi kopijo spremenljivke y. Dobra lastnost tega je, da vsaka funcija deluje lokalno in z ukazi znotraj funkcije nikoli ne spremenimo vrednosti zunaj nje. Edina sprememba, ki se je na koncu zgodila, je x = 14, saj to vrednost funkcija dejansko vrne in jo spremenljivki x priredimo zunaj funkcije.

Domača naloga

1) Napišite funkcijo razsevni_diagram(x, y, labelx, labely), ki zna z uporabo funkcije ggplot() izrisati razsevni diagram teh točk. Če label ne podamo sta privzeti imeni x in y.

Primer:

razsevni_diagram(c(1, 2, 3, 4, 3), c(4, 3, 2, 4, 4.5), "x os", "y os")

- 2) Dopolnite funkcijo hipotenuza(a,b) tako, da bo varnejša. Preverite, da je na vhodu res pozitivno število.
- 3) Napišite funkcijo nalozi_priljubljene_pakete(), s katero boste lahko v prihodnje lažje naložili vse pakete, ki jih uporabljate. Npr.: ggplot2, openxlsx, tidyr